

N:o 136.

Af herr **N. P. Wallmark** i Selånger, om *ändring i gällande bestämmelser angående rätt till försäljning af vin och maltdrycker.*

Vid sistlidna års riksdag väckte lektor P. Waldenström, jemte flere andra ledamöter i Andra Kammaren, uti motion under n:o 141 förslag om sådan förändring i kongl. förordningen af den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker, att vin och maltdrycksförsäljningen skulle skiljas ifrån annan handel, och att rätt till utminuterung af dessa drycker skulle förvärfvas på samma sätt och i samma ordning, som finnes stadgadt om rättighet till utskänkning af vin och maltdrycker.

Detta förslag bifölls i Andra Kammaren, men afslogs i den Första, hufvudsakligen, som det vill synas, därför att förslaget om förändringen gälde för både stad och landsbygd.

Då nu inom den ort jag representerar förefinnes och existerar, tro- ligen mer än å något annat ställe i vårt land, ett oerhördt missbruk med förtärandet af öl eller andra berusande maltdrycker, hvilket mer och mer tilltager i samma mån som de stora arbetareskarorna, såväl ifrån de skilda delarne inom vårt eget land som ock ifrån Finland, ditströmma för erhål- lande af arbetsförtjenst vid de många och stora sågverken samt vid den mängd tegelbruksanläggningar, som der förefinnes, och hvarest de fleste arbetare erhålla en betydlig förtjenst, som dock till en stor del nedlägges för öl hos de s. k. handlandena, hvilka tillhandahålla sådan vara och egentligen borde kallas ölförsäljare, ty många anmäla sig såsom handlande och hafva just icke andra varor än öl till salu.

Den rätt, som är handlande medgifven att försälja vin och malt- drycker till afhemtning, missbrukas på flerehanda sätt, deribland jag vill

endast nämna, att handlandena uppställa sin handel alldeles intill de stora allmänna landsvägarne, och köparen går in i lokalen och köper öl eller porter samt går derefter ut på vägen eller på en annars derinvid liggande område och urdricker varan, hvarefter flaskorna läggas i någon för ändamålet utstald korg eller låda å säljarens område. I följd af detta förfarande anser sig säljaren icke hafva försålt något till förtäring på stället, oaktadt detta åstadkommit folksamlingar och oordningar å vägen och derinvid i större grad, än om dryckerna fått förtäras inne i lokalen.

Den magt, som är kommunalnämnderna på landet medgifven, att förbjuda handlande, der oordningar förekomma, all försäljning på längre eller kortare tid, är icke tillfyllestgörande för att skydda samhället ifrån det onda, ty ofta göra säljare och köpare gemensam sak och söka att förhindra förbudets fastställelse, och när det ändtligen kommer till stånd, börjar genast en annan, på den förre säljarens anstiftan, ny försäljning å samma ställe.

Mig synes det, som det skulle vara till mycket gagn för landsbygden och ordningens upprätthållare derstädes, om en lagförändring skedde i öfverensstämmelse med förutnämnda, af herr Waldenström vid förra riksdagen ingifna motion; dock med den förändring, att den endast må afse landsbygden, därför vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl Maj:t anhålla om sådan ändring i nu gällande lag om handeln med vin och maldrycker, att försäljning af dessa drycker, vare sig till afhemtning eller förtäring på stället, icke må på landsbygd förenas med annan handel, till hvars bedrivande särskild anmälan erfordras, samt att rätt till minuthandel med vin och maldrycker å landet må förvärfvas i samma ordning och på sätt, som rätt till utskänkning af dessa drycker nu erhålles.

Stockholm den 28 januari 1891.

N. P. Wallmark

från Selånger.

Uti motionens syfte instämma:

E. Ahlgren. Er. Petter Jonsson. Carsten T. Jacobsén.